

ورکوټی خان

ښکلي طنزونه، او عبرتونه

ليکوال: سيد اديس سادات

ترتيب کوونکی: طارق جان

ورکوٽی خان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

د کتاب پیژندنه

ورکوٽی خان	نوم.
سید ادریس سادات	لیکوال.
طنزونه او خندوونکي ټوکي	بڼه.
طارق جان	ډیزاین.
قاري جان	هدایتکار.
0731363201	د لیکوال شماره.
@warkotikhanpr	چینل.
0781177255	د ورکوٽی خان شماره.

که چیرې تاسې هم غواړئ زموږ ویدیو وگورئ، او په کتاب کې د لینک په خلاصولو کې مشکل لرئ، نو لاندې شماری

ته مسیج وکړئ.

0731363201

SA

پهالی

خپل گران ملکري ورکوټی خان
ته چې په هر ډول سخته کې مې
ملا تر کوي.
او د خوشحالی په ژوند يې پوره
خوشحاله کړي يو!

مړی شوی دی.

ورکوټی خان موبایل کله غوږ ته نیسي، او کله یې مخې ته نیسي.

او له ځانه سره وایي:

دا چشې شو مړا، پوره یو ساعت کیږي،

چې هلک مې لیگلی، او نه راځي خو هلکه پیسې دي، ورنه یې واخله

او رازه!

صبر دا راشي، زه به ورسره گورم، دا وخت طارق راغی.

ورکوټی خان:

دا ته چیرته وي، یو ساعت وشو چې لیگلی مې یې.

ته دې ساعت ته وگوره دا ستا د راتلو وخت دی، پریده مړا شرمول د

راخیستي دي.

طارق:

یاره هلته ورته ولاړ وم، پیسې یې نه راکولې دې خوشکي!

نو څه مې کړی وای یار!

دغه دی، سودا مې ورنه پکې راوړه، دا سودا دې ځان سره کور ته یوسه

مړا!

پدې زه څه وکم ها؟

ماته پیسې پکار دي.

ورکوټی خان

طارق:

ياره ماته معاش راکه کور کې راته ماشومان وږي ناست دي.

ورکوټی خان:

گوره هلکه رازه يوه طريقه باندې درته پيسې پيدا کووم.

خادر اوار کړي، او طارق پرې ځملوي.

ورکوټی خان ورته په ژړا شي، او وايي:

مړی شوی دی، خالي لاس مه تير پرئ، ايماندارو!

ډک لاس تير پرئ، واچوئ ايماندارو!

يو نفر هم راځي، زړه يې پرې خوږ پرې.

او پيسې ورکوي، بل هم راځي پيسې ورکوي، ډيرې زياتې پيسې پيدا

کړي.

اخر کې عادل راشي، او دوی پدې خپل چال کې گير کړي، ورکوټی

خان ورته وايي.

وروره دا سپری مړ شوی وو، نو تا چې راپاخوو.

پدې کې نو زما څه گنا ده؟

ويديو يې له لاندې لينک څخه ليدلای شئ.

https://youtu.be/o2UGGUb6GFE?si=oYd8H_eX24XgwBWu

لنډه ټوکه!

يو ملگري خپل ملگري ته وويل:

زه چي ڪله نيشه وڪم بيا نو له هېڅ ڪس نه ڀرپرڻم، د هڇا

په ڪيسه ڪي نه وم.

دي بل ملگري ورته وويل:

له ميرمني هم نه ڀرپرڻي؟

هغه خواب ورکڻ چي والا تر اوسه مڻي دومره پخه نيشه نه ده

ڪري.

عاشق درې!

یوه انجلی په لياره روانه ده، ورکوټی خان د یو کس پر
اوبو سپریږي.

بام په سر راخکاره کوي، انجلی یې گوري او وايي:
اوهو دا هلک خومره بنايسته دی.

ماشالله!

دا وخت شاته کيمره راځي، خلک گوري چې عادل ورکوټی
خان په خپلو اوبو پورته کړی وي.

تر دې وروسته د ورکوټی خان نه د دوکان کارت غورځیږي،
قاري له دیواله بنکته کیږي.

ورکوټی خان

او پخپله مخهځي، يو ځای کې عادل او ورکوټی خان
کښيني، ورکوټی خان ورته وايي:
ياره عادل فنا!
د همدې خبرې سره ورته ناگهانه زنگ راځي.
يا خدايه خير کړې، خدايه خير!
موبايل راوباسي، دا وخت ورته جینی په خپل ښکلي او نري
آواز وايي:
بلی!
ورکوټی خان د ډيرې حیرانۍ نه غټ ټوپ وهي او موبايل
ترې لاندې غورځيږي.
دا وخت عادل ورته وايي:
څه خبره ده؟
ورکوټی خان څه چل وشو؟ قاري ورته وايي:
ياره جینی وه مړه داسې مست آواز يې وو، چې په عليشا
يې هم ښپه وراړولې وه سرپه!

ورکوټی خان

عادل ټوپ وهي او له خدا ترې ژبه بیرون راوځي.

عادل وايي:

ته راکه دا موبایل، عادل چې یې پورته کړي.

دېته هم ووايي:

هلو زرگک مې!

عادل نه هم د غگ په اورېدو سره موبایل لاندې ختا کيږي،

موبایل نه بیټری بیلیري، دا وخت موبایل گول کيږي.

ورکوټی خان ماته وايي:

ظالمه، په مور هم خدای مهربانه شو.

عادل د پښتو فلمونو په رقم ډیلاگ کې ورته داسې وايي:

نه ورکوټی خان نه!

دا نشي کیدای چې مونږ به همداسې مجردان گرځو، او ته

به واده کوي.

دا وخت قاری [ورکوټی خان] عادل په سپیره وهي، عادل یو

ملاق خوري، قاري حیرانیږي، او وايي:

ورکوټی خان

هلکه د واره مې اوس بخت رابیدار شو.
په یوه سپیره مې کم خای ته وغورځولې،
عادل ورکوټی خان که کشره لور یې وه، هغه ماته وگوره خا!
ورکوټی خان!

پاسه مړا خوشکي دې بوتان ته دې خپل کتلي دي، تاته
څوک جنی درکئ، دا خويي زما حسن او بڼکلی قد وکوت،
ځکه یې راته زنگ وواهه!

عادل چوپ شه د دوسرکې گونگته، کتلی به یې نه یې نو
چې د دوسرکې گونگت یې!
ورکوټی خان ورته وایې:

دا گونگت دي، چاته وویل ها، دا خپل خان ته دي وگوره
لکه د جوارو توکه

دا وخت پدې خبره عادل د قاري سره لاس اچوي.
بیا عادل د جهانگیر پشان دا دیلاک هم وایې، زه گورم
ورکوټی خان مام بیگا د جانگیری فلم کتلی دی، په ولاکه
رانه یو قدم هم دا جینی تر کوره یوسي، دا وخت قاري بیا

ورکوٽی خان

سپیره ورکئی.

ورک شه خوشکي لا خو!

ٽول مي د يو سر نه په خوشکينو سر دی.

صبر چي دي جيني ته زنگ ووهم, سلام عليکم جان!

وعليکم سلام د سلام نه د قربان شم د سلام نه دي لوگی شم.

مږ مږ یم درپسي, وی جانو ته خو زما زړه يي بس خبره

جوړوه چي نن مازيگر به سره گورو.

دا وخت ورته عادل راځي هغه هم ورسره کيني څنگه چل

دی ورکوٽی صيب ولا ښه چل دي, ته خوشکي بيا راغلي ته

ما مخکي ونه شړلي.

دوی خپلو کي خبري کوي او وخت تيريري همداسي

ورکوٽی خان کله په يو شي ځان مصروفوي او کله په بل شي

په اخر کي مازديگر شي.

او هغه جيني راشي چي ورکوٽی خان وگوري ورته وايي

اوهو ته خو ډير وړوکی سړی يي کنه؟

تا خو مخکي ډير لوړ قد درلود دا ولي؟

ورکوټی خان

ورکوټی خان قد خو لوړ وو، خوا ب بت
دا وخت ورپورې عادل خاندي او د نن ورځې پارټ په
همدې ځای کې ختمیږي.
دا جنی په پوره ویډیو کې له ورکوټی خان نه پیسې وهي!
تاسې کولای شئ، چې پوره ویډیو یې د لاندې لینک له
طریقه وگورئ، په لینک کلیک وکړئ، او ویډیو وگورئ.

https://youtu.be/d-6b2u3O6DE?si=t_bDwBZLVTeYfMq_

لنډه ټوکه

ملگری:

یاره پرون مې ولیدې، چې سخت صادقانه کار دې وکړو
خپله بټوه، موبایل او د جیب ټول سامان دې سوالگر ته

ورکړل؟

وايم افرین دې په تا وي.

ده په خواب کې ورته وویل:

ډېر مه غږېږه له کچکول یې تومانچه رانیولی وه او ویل

یې:

د خدای په نامه یو څه راکړه.

مواد ورکئی

ورکوتی خان د سرک پر سر ناست دی موټرونه شماری یو دوه
درې یو سل یو سل دوه او یو زرو نه نوي.....
دا ځل ورپسې یو کس راځي ورته وایې دا چشی کی ورکوتی
خان ولا کاروبار مزدوري نشته څه وکو نو دلته ناست یم دا موټرې

ورکوتی خان

شمارم.

دوهم نفر له حیرانی- ټوپ وهي، او ورته وایې:

موټرې شماری؟

زه درته یو کار خیمه کنه یاره، چاسره یې چې خوار یې.

حکومت اعلان کړی دی، څوک چې ږوند وي هغوی ته ځمکه،

پیسی، وږه او غوړي ډیر څه ورکوي.

نو زه خو ږوند نه یمه!

دا نو څه سخته خبره ده، خو توري چشمې په سترگو کړه.

یوه لښته پیدا که او جالی خولې پر سر که، خپله ږوند خکاري او

تانه څوک پوښتنه کوي.

بس هغې ځوی دې له ځان سره بوزه ټوله گټه گټه ده سرپه.

ریشتیا؟

نو دا خو همدا اوس ورځمه، ته دا ونیسه!

توري عینکې هم په سترگو کړي یوه لښته هم پیدا کړي او وروان

شي.

دا وخت افتخار په چوکۍ ناست دی، او د هر نفر له تلو سره

وايې اگین ټول نفران نابینا وي.

ورکوټی خان

سترگو ته یې لیت اچوي او نور ځي، چې په اخر کې د ورکوټي
خان نمبر راورسېږي.

یاره وروره ته خو دې دا چشمې لگ لري کړه؟
چشمې چې لري کړي او لیت ورواچوي، نو گوري چې سترگې
یې رګې روغې وي.

افتخار خپل سر و خوځوي، او نور قاري ته ووايي گوره وروره
داسې خبره ده خا چې مور به تاته په سترگه کې پیچکاري کوو.
ځکه ستا سترگه داسې نه معلومېږي، ورکوټی خان دا څه وایي
وروره نو دې سره خو به زه ږوند شم کنه.
نو ته خو اوس ږوند یې کنه نه هڅې خو یم خو نور به هم شم
کنه.

دا ستنه مکوه یاره.

خه زه سمه ده، بیا ته داسې وکه کنه چې ماته ووايه چې سمندر
څنگه رنگ لري.

شین

خا خا د سمندر رنگ درته معلوم دی او او نابینا یې قاري نه
وروره نابینا یم سمندر خو مې په ټیوي کې کتلی وو کنه.

ورکوټی خان

نو چې ټیوي گوري بيا څنگه نابينا يې قاري نه كنه وروړه اصلا زه
ټیوي د پروپوس په سترگو گورمه.

وروه خفه كېږه مه!

كه راته راشن نه راكي صفا ووايه چې درنه ځم.

نه يې دركووم.

قاري زه رنگ دې ورك كه، سترگې يې ركې روغې شي، يوه
سپېره يې هم كښ كړي، او ورنه روان شي، او ورته په تلو كې
وايي:

دا دومره وخت دې هڅې راباندې ځای كړو.

تر اوسه پورې به مې كم از كم تر شپيته زرو پورې موټرونه خو

شمارلي وو دې كم عقل زه دلته راوليگلم.

د ویدیو د کتلو لپاره یې په لاندې لینک کلیک وکړئ.

<https://youtu.be/q85Jp4Yo3LE?si=uzG7uG7>

[AsOBuWtnO](#)

لنډه ټوکه!

میرمنه: که چپري یو پړانگ په ما او ستا په ادې حمله وکړي

کومه یوه بچ کوي؟

خاوند: نو ضرور به پړانگ بچ کوم.

څلورمه

غل کور ته ورواوبست ډېر یې کور ولټولو خو څه په لاس ورنه

رغلل، نو سړی یې رابیدار کړو ښه یې وډبولو ورته یې وویل

چې میرات شي لږ کار روزگار کوه.

دنارنجانو غل

افتخار راځي، قاري جان له باغ نه ميوه شکوي.
دا وخت افتخار ورباندې غږ کوي، ای ماشوميه دېخوا راشه، قاري
ورځي ورته وايي؛
وايه وروره څه خبره ده، ماشومه دغه باغ د چا دی؟
دا زما دی کنه،
دا وخت قاري ته گوري او ټوپ وهي.
څه څه دا ستا باغ دی؟
هو کنه ولي؟
خاڅا حاجي صاحب اوس دپته چشي ووايو ولاکه ورته حاجي
صاحب نوم برابريري يا هم کوم بل نوم!
قاري:
څه خبره ده ورور څنگه د ځان سره پس پس کئ، نه وروره هڅي
ما ويل د دې باغ نه اجازت شته وروره، چې يو څه شفتالان يا
مڼې ورنه وشکوو.
هو ولي نه اجازې اجازې دي، شکوه!

ورکوټی خان

خو میوه پکې نه معلومېږي، چې داسې درې څلور نارنجان هم
ترې وشکوو غټ شی دی.
راځه یو کار کوو، ته ما وروچت که، زه به یې درته راوشکووم.
نیمې یې ستا نیمې یې زما که څنگه؟
ورسره یې ومني بڼه راځه دغه بڼایسته نارنج دي، همدې نه به یې
شروع کړو که څنگه!
هو بلکل افتخار ورکوټی خان ونې ته وخیږوي، دا وخت پرې د
باغ مالک راشي.
د هغوی خبرې واورې افتخار ورنه په منډو شي ورکوټی خان
پاس په ونه کې پاتې شي.
دا وخت عادل شاهد او طارق ترې شاته راروان وي راشي، چې
گوري ورکوټی خان بره په ونه کې ناست دی.
خوله ورته چینگه کړې ده.
هاخوا دیکخوا گوري، عادل سره لښته وي.
خاڅا هغه اصلي غل ته یې ما ویل دا څنگه نارنجان ورځ تر بلې
کمېږي.
نه نه ماما خیر دی بیا به نکووم غلطي وشوه.

ورکوټی خان

ته راکوز شه هله، غورونه ونیسه شابه نه نه نن دی نه پریدم.
ته نه اصلاح کیږې کنه، آخر کې ورکوټی خان منډه کړې ترې په
سبا کمال په لياره تیرېږي.

دا وخت ورته افتخار په مخه ورځي، او ورته وايې؛
ياره خبر نه یی، هغه باغوان ظالم ورکوټی خان نیولی دی په
وهلو وهلو یې مړ کړو.

یره راحی، چې ورنه یې خلاص کړو، چې گوري دا وخت ورکوټی
خان یې پخپله خواته راشي، ورته وايې هلکه تاسو دلته چشی
کوئ.

دا ځل یې بیا دعوت کړي د نارنجو غلا ته خو ورکوټی خان ورته
ووايې نه وروړه خفه نشې نه نه ما یو ځل وهل وخورل خو ډیر په
سختی یې رزا کړي.

دا ځل بیا باغ ته ورشي، ورکوټی خان ونې ته پورته کوي خو هغه
نه ورپورته کیږي او وايې خفه نشئ څه لیونی خو نه یم.
مخکې مو هم یواځې پریخی وم.

دا ځل څادر له نارنجو ډکوي او روانیږي، خو په لاره کې د
افتخار پښه له یوې تیرې سره لگيږي.

داوخت او راغورځیږي ورکوټی خان پرې په سر ورختا کیږي.
مالک بیا د دوي اواز اوري او دوي منډه وهي داسې منډه چې
چپلکې یې په لاسونو کې ننباسلې وي.
او مسیر یې نه معلومیږي.
په ویدیو شکل کتلو لپاره یې په لاندې لینک کلیک وکړئ.

https://youtu.be/4CrtIWB9GNA?si=01MfDYT_twU-Jhdh

لنډه ټوکه!

ښوونکی: الا زده کوونکیه پاڅه او 55 ولیکه

زده کوونکی: خو څنگه یې ولیکم

ښوونکی: دوه ځلې پنځه ولیکه تنبل خانه

زده کوونکي یو ځل پنځه ولیکل او نور غلی شوو، ښوونکي

ووېل ولې ورته غلی شوې؟

زده کوونکی: ښوونکیه چې دا بل پنځه ښی طرف ولیکم که
چپ؟

ټگ سوالگر ځای باغ

د قاري جان يا ورکوټی خان توري چشمې په سترگو دي،
يوه لسته يې په لاس کې ده.
مخې ته يې غټه خولۍ پرته ده، تر څو خلک پکې خيرات
واچوي.
دی داسې وايي:
د الله په نامه اماندارو کومک وکړئ، واړه واړه مور او
پلار مې دي.
سل سل روپۍ واچوئ.
که څوک لږ څه سخي وي، او زرگون ورکړئ هم پروا نکړئ!
واچوئ اماندارو واچوئ.

ورکوټی خان

واړه واړه مور او پلار مې دي.
په سترگو مې چشمې دي یو نظر مې کار نکئ ایماندارو
تاسو ته چې څه نښکاري ماته ښکاري.
خبره ترې غلطه شي، ځکه نو یو ټوپ وهي!
تاسو ته چې څه ښکاري ماته
ښکاري.

واړه واړه مور او پلار مې دي.
دا وخت عادل او کمال راځي، کمال قاري ته په خولی
کې پیسې اچوي.
د کمال موبایل ته زنگ راځي.
عادل قاري ته حیران حیران
گوري ، قاري

ماشالله ځوانانو ځوانې مو خاورې مه شه.

ورکوټی خان

عادل

نه نو ته خو نابينا يې دا تاته څنگه معلومات وشو،

چې مور ځوانان يو؟ قاري جان ۱۱ با تا ۱۱

اصلاً وروره زه د پړپوس په سترگو خلک گورمه!

وا چوئ ايماندارو واړه واړه مور او پلار مې دي.

عادل: ښه سمه ده.

زه په تا څنگه باور وکم، چې ته نابينا يې؟

ورکوټی خان يا قاري:

ته لږ راوړاندي، شه وگوره هاغه مخامخ کونتره درته

ښکاري؟ ښکاري درته کنه؟ اوو، اوو ښکاري هغه ده

کنه!

يقين وکه که ماته ښکاري!

هههههه

وا چوئ ایماندارو، واړه واړه مور او پلار مې دي.
تر اوسه کمال چاسره په موبایل مصروفه وو، اوس اخيري
خبره کوي.

او ورته وايي، ښه زه سمه ده، دادی درغلو.
کمال موبایل بندوي او عادل په خوشحالی انداز وايي
رازه هلکه چې کار وشو.
دوي لدې ځایه ځي او دا سین ختمیږي.
دوهم سین:

په دوهم سین کې یوه ښایسته انجلی رارونه وي، قاري
جان ته کیمره واوړي.
قاري جان په زیر زیر انجلی ته گوري، تر سترگو چشمې
لرې کړي، او له ځانه سره وايي:
د ظالم لور خو داسې په مستی سره په سرک روانه ده، لکه
د کابل مستې اوبه چې په مستی سره پېښور ته روانې دي.

ژبه له شونډو سره تاوی راتاوی ، دا وخت د کیمري لینز
شاته دوه نفرو کمال او عادل ته اوږي .
هغوی سر خوځوي او داسې وايي :
همم نو دا خبره ده ، انجلی د ریکشي والا ته ودریږي ،
او ورته وايي :
هنن دادی درته مې پیسې ماتې کړلې .
د ریکشي والا انجلی ته وايي دا واخله خورې دا
لسگون دې نه چلیږي .
دا وخت قاري په کلار کلار د انجلی وخوا ته ورځي ، او
انجلی له ریکشه وان سره لانجه کوي .
هغه قاري جان ته لسگون خایي او ورته وايي وگوره
دیکې څه مشکل دی .
قاري جان ورته ووايي .
رک روغ دی ، واخله ورنه گني دا مښوکه درله وړانوم
گوره ، زنانه او نارینه نه پیژنی .

ورکوټی خان

او بس لانجې کوئ، دا وگوره وروړه دیکې څه خبره ده.
رک روغ لسگون دی، تاسو یې وگورئ، کم ځای پکې
شیکدلی دی.

دوی ریکشو والا هم شرمول راخیستی دي.

دا وخت ورته کمال وایې:

وه د خدای بنده خدای ته به څه ځواب ورکئ.

مور درباندي سهار څومره خفه شو، چې دا غریب نابینا دی.

بیا دلته پردو تور سرو ته گورې، شرم نه درځي.

عادل

نا تاته په کور کې بنځه مور پلار یا ورونه دي نه وایې چې

داکار مکوه؟

دا کار بڼه کار ندی، چیرته حاله مزدوري

وکه ، ولې نه وایې:

نو بیا

د ویدیو د کتو لپاره یې په لاندې لینک کلیک وکړئ.

<https://youtu.be/c3rAag2Mwlw?si=IRySGdumXbHVngrX>

لنډه ټوکه

میرمن: سر په ته دا صندوق راواخله زما لاس نه ورسیري
خاوند: چې لاس دې نه ورسیري په ژبه یې راواخله هغه
اوردده ده.

لنډه ټوکه

یو هلک غوښتل په شخصي پوهنتون کې داخل شي، له
چوکیدار یې وپوښتل چې ماما څنگه پوهنتون دی؟
چوکیدار په ځواب کې ورته وویل والا ښه پوهنتون دی زه
هم ترې فارغ یم.

کرکټ

یره عثمانه خبر نه

یې؟

نه!

یره پرون مې په پیسبوک کې کریم جنت درته ښه سم برابر
کو.

پریده چې نن ښه لوبه

وکی! عادل

پآسه مړا خیرن اسپنجه تم د خبرو شوي، دي مښوکی ته

دي

وگوره مړا که چا درته یو پوکی درکو کنه یو پوکی سره به په
هوا کې مارغانو تس نس کړی یې.

پاسه د خوشې ځویه!

قاري

چاته وی، نه تا ماته خیرن اسپنج وویلی ها؟

عادل اوو تاته مې اویلی ولې څه وی، زه زه مړا دې بوتان
ته دې کتلې دي.

ته هم راپاسیږې، لوبغاړو پسې خبرې کوي.

دوی دواړه سره لاس اچوي.

دا وخت خلک راځي، ددوی جنگ خلاصوي، قاري وايي: ته
مې ورته پرېږده.

کمال ورته وايي:

ښه څه ورځه ورته مې پرېښودې، قاري مخ غونجې کوي،

گپ مې لگو مړا، ته د دې قد ته وگوره او زما قد ته وگوره ما
او دا چیرته سره جنگ کولای شو.

ورکوټی خان

دا وخت کمال وایې:

راځئ که دومره تکره یاست چې میچ ولگو، زه دوه دوه زره

روپی میچ شو.

سبا دې ته هم خپل ټیم راوله ورکوټی خان به یې هم

راولي.

دواړه لوري وایې ماته منظوره ده.

په سبا ورکوټی خان په میدان کې ولاړ دی پښې یې

لرزیږي.

بال ورخوشې کیږي، ورکوټی خان سترگې پټوي او

بال سیده شپږیزه کیږي.

په دوهم ځل لوبې ته کمال ودریږي، هغه په لومړي ځل

اوتیږي.

عادل راوځي، قاري جان له عادل سره لاس تاووي،

راتاووي، مطلب کله یو خوا تاو شي او کله بل خوا خو

بال نکي اخر بال وکي.

عادل هم پري ښه غټه شپريزه ووهي.
دا وخت قاري په ميدان کې منډې وهي اخر
راوغورځيري، دا وخت قاري ته کمال ووايي:

ای باتوره

همدومره زور دې وو، پخپله خو دې باد په ميدان کې نه
ټينگيري.

او په ملي لوبغاړو پسې خبرې کوي، هر نفر راځي، او
ووايي:

ما خو خالي د درې څلورو کسانو خبرې واوريدي له
ژونده مې زړه تور شو، کريم جنت چې د ټول وطن د
خلکو خبرې اوريدلي دي.

څه حالت به يې وي.

وطنه پخپله جوړ شه، مونږ په کريم جنت پسې خبرې کو

ورکوتی خان

۱
۱
۱
۱
۱
۱
۱
:

ههههههههه

د دې ویدیو د کتلو لپاره په لاندې لینک کلیک وکړئ.

<https://youtu.be/8L3QlbpxUXU?si=tYuUVthGQTpwQ>

Vx_

لنډه ټوکه!

هلک او انجلی یو ریستورانټ ته لارل، د ډوډۍ خوړلو په وخت کې هلک په عاجزانه ډول انجلی ته وویل غواړم تاته یوه خبره وکړم، انجلی په وپړه ځواب ورکړ ووايه څه وایې، هلک وویل زه بښځه او زامن لرم، انجلی ځواب ورکړ ته تباہ شي زړه دې رانه وایستو ما ویل که د ډوډۍ پیسې نه لري.

لنډه ټوکه

ډاکټر: ستا د میرمنې درې غاښونه په پنځلس سوه اوباسم.
خاوند: ډاکټر صاحب چې د ژبې سره به څومره شي؟

ورکوتی خان

لنڊه ٽوڪه!

میلہ د کور له کوچني ماشوم پوښتنه وکړه، چې ډوډی کله

خوری؟

ماشوم ورته وویل:

مور مې وایي، کله چې میلہ لار شي بیا به وخورو.

که چیرې تاسې ته کومه ویډیو نه خلاصوي، نو ماته په لاندې

شماره واټسپ کې مسیج وکړئ، تر څو مشکل مو حل کړم.

0731363201

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**